

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

De borgerlige ordførere i denne sal har kun ét ønske, én retningsplanke, og det er et hundeslagsmål mellem Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Jeg synes, der var overraskende mange passager i fru Ingerlise Koefoeds og desværre også i hr. Gert Petersens indlæg, der kunne give de borgerlige ordførere håb om, at et sådant slagsmål ville foregå her i dag.

Jeg skal gerne på Socialdemokratiets vegne sige, at det ikke vil ske på vores foranledning. Vi har intet at skamme os over i forbindelse med de resultater, der er opnået i forhandlinger med den borgerlige regering. Ligesom på arbejdsmarkedet, hvor fagbevægelsen jo heller ikke behøver at være allieret med arbejdsgiverparten, men godt kan være stolt af resultater, man opnår i en forhandlingssituation, er vi godt tilfredse med, at det til trods for, at der for en række af de ting, vi er kommet igennem med, ikke på forhånd var flertal, alligevel er lykkedes os at presse resultater igennem.

Lad mig bare nævne ét eksempel: efterlønsordningen. Hvis ikke Socialdemokratiet var gået til forhandlingsbordet for at skaffe resultater, var der ikke blevet bevilget mere end 3 pct. til efterlønsmodtagerne i det kommende år. Der kan nævnes andre eksempler. Det skammer vi os ikke over. Vi Socialdemokrater synes, det er fint, når vi kan skaffe resultater hjem til folkepensionister, når vi kan skaffe resultater hjem til efterløns- og dagpengemodtagere, osv. Der er ingen grund til at have dårlig samvittighed i den forbindelse.

Jeg synes heller ikke, at der er grund til at have dårlig samvittighed i forbindelse med noget, der ikke har været prøvet før, og som SF i øvrigt var de første der overhovedet foreslog, nemlig en omlægning af arbejdsgiverafgifterne. Det eneste, hr. Gert Petersen har at kritisere i den forbindelse, er det tilskud i forbindelse med omlægningen, der er givet for at forhindre, at priserne stiger. Fulgte man SF's forslag uden at give dette tilskud, ville virkningen naturligvis blive, at priserne generelt ville stige som følge af omlægningen. Det er jo selve deres natur.

Vi har altså fra socialdemokratisk side ikke nogen nye meldinger i forhold til samarbejdsmulighederne i Folketinget. Vi har intet at skamme os over, og vi ønsker ikke at deltage i nogen form for hundeslagsmål med Socialistisk Folkeparti i dag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Når man ikke har noget at skamme sig over, ved jeg ikke, hvorfor man absolut skal op at sige det. Der må jo være et eller andet, der er galt.

Jeg er glad for, at der er fjernsyn på i dag, for så har vi lejlighed til at hilse på hr. Gert Petersen her, den store rorgænger, der åbenbart styrer sit parti ved hjælp af fjernstyring.

Hr. Gert Petersen kom med nogle bemærkninger om demokratiet. Nu blev talen meget hurtigt blæst af, jeg forstår, at den er afleveret til pressen, og så skal man jo også helst kunne sige, at den er holdt, og det blev den da også.

Jeg vil godt spørge hr. Gert Petersen, som taler meget om demokrati og medbestemmelse, om socialisme og mange af disse smukke begreber: Hvorfor stemte SF i går imod, at man nedlagde Arbejdsretten? Jeg ved, at SF i sin tid stemte for, at den skulle indføres, men hverken hr. Gert Petersen eller andre i SF's gruppe kan vel med føje komme herop og sige, at det er en ret – jeg mener: uret – der har været til fordel for arbejderne. Den har altid været brugt imod arbejderklassen.

Hvorfor skal vi ikke have afskaffet denne uret, der altid tager parti for arbejdsgiverne og altid er en pisk over nakken på dem, der står på arbejdspladserne? (*Klapsalver fra tilhørerpladserne*).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Det er ikke tilladt at tilkendegive bifalds- og mishagsytringer, ej heller fra tilhørerpladserne.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil først lige korrigere min aldeles udmærkede kammerat hr. Jørgen Tved. Han påstod fra denne talerstol, at SF havde stemt for indførelse af Arbejdsretten. Den blev indført i 1908, og da var SF faktisk ikke noget parti her i landet. De stemte for arbejdsretsloven i 1973. Det er noget andet. Så er det sagt.

Jeg synes, at selv om hr. Gert Petersens kritik var blidt formuleret, var den alligevel spids og skarp mod Socialdemokratiet og det forlig, der var indgået. Men det fremgik også, at SF havde forhåbninger om, at der stadig væk var mulighed for skabelsen af et såkaldt arbejderflertal, og derfor ønskede hr. Gert Petersen klaring på,